

VPRAŠANJA V ZVEZI S PRAVNIM OKVIROM UREDBE EU O LESU, ZA KATERA JE TREBA OBLIKOVATI SMERNICE

UVOD

Uredba (EU) št. 995/2010 o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode¹ (v nadaljnjem besedilu: uredba EU o lesu) določa, da mora Komisija sprejeti nezakonodajne ukrepe za enotno izvajanje. Komisija je sprejela delegirano uredbo o podrobnih zahtevah in postopku za priznanje nadzornih organizacij in njihov preklic² ter izvedbeno uredbo o podrobnih pravilih v zvezi s sistemom potrebne skrbnosti ter pogostostjo in vrsto pregledov nadzornih organizacij, ki jih morajo opraviti pristojni organi držav članic.³

Po posvetovanjih z zainteresiranimi stranmi, strokovnjaki iz držav članic in člani odbora FLEGT (odbor za izvrševanje zakonodaje, upravljanje in trgovanje na področju gozdov) je bilo oblikovano skupno mnenje, da je treba nekatere vidike uredbe EU o lesu razjasniti. Dogovorjeno je bilo, da so potrebne smernice v zvezi vprašanji glede uredbe EU o lesu in nezakonodajnimi akti v zvezi z njo. Smernice so bile obravnavane in oblikovane ob pomoči odbora FLEGT.

Smernice ne bodo pravno zavezujoče; njihov edini namen je pojasniti nekatere vidike uredbe EU o lesu in dveh nezakonodajnih aktov Komisije. Ne nadomeščajo, dopolnjujejo ali spreminjajo določb Uredbe (EU) št. 995/2010, Uredbe Komisije (EU) št. 363/2012 in Uredbe Komisije (EU) št. 607/2012, ki so veljavna pravna osnova. Vprašanj, ki so obravnavana v smernicah, ne bi smeli obravnavati ločeno; treba jih je uporabljati v povezavi z zakonodajo, ne kot „samostojne“ reference.

Vseeno verjamemo, da bodo smernice koristna referenca za vsakogar, ki bo moral izpolnjevati določbe uredbe EU o lesu, saj natančneje pojasnjujejo dele zakonodajnega besedila, ki jih je težko razumeti. Namenjene so tudi usmerjanju nacionalnih pristojnih organov in izvršnih organov med uveljavljanjem in izvrševanjem tega zakonodajnega svežnja.

Med posvetovalnim postopkom za oblikovanje dveh nezakonodajnih aktov Komisije in po številnih dvostranskih sestankih z zainteresiranimi stranmi so bila izpostavljena številna vprašanja, ki naj bi bila vključena v smernice. Ko bodo pridobljene izkušnje z uporabo uredbe EU o lesu in če se bo pokazala potreba, se lahko seznam vprašanj dodatno razširi in dokument ustrezno dopolni.

¹ UL L 295, 12.11.2010, str. 23.

² UL L 115, 27.4.2012, str. 12.

³ UL L 177, 7.7.2012, str. 16.

1. Opredelitev „dajanja na trg“

Zadevna zakonodaja:

Uredba EU o lesu

Člen 2 Opredelitve pojmov

[...]

(b) „dajanje na trg“ pomeni vsako prvo dobavo lesa in lesnih proizvodov za distribucijo ali uporabo na notranjem trgu v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi odplačno ali neodplačno. To vključuje tudi dobavo na osnovi komuniciranja na daljavo, kakor je opredeljeno v Direktivi 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo (3). Dobava na notranji trg lesnih proizvodov, pridobljenih iz lesa ali lesnih proizvodov, ki so že bili dani na notranji trg, ne pomeni „dajanja na trg“

[...]

V tej opredelitvi je jasno navedeno, da mora biti „dobava“:

- **na notranjem trgu** – tako mora biti les fizično prisoten v EU, in sicer tu pridelan ali uvožen in sproščen v prosti promet, saj proizvodi ne pridobijo statusa „blaga Evropske unije“ pred vnosom na ozemlje carinske unije. Blago v posebnih carinskih postopkih (npr. začasen uvoz, aktivno oplemenitenje, predelava pod carinskim nadzorom, carinsko skladiščenje, prosta območja) ter blago v tranzitu in blago, ki se ponovno izvažata, se ne šteje za dano na trg;
- **prva** – lesni proizvodi, že dani na trg EU, ne bodo zajeti niti ne bodo zajeti proizvodi, pridobljeni iz lesnih proizvodov, že danih na trg. Poleg tega se prvo dajanje proizvoda na razpolago nanaša na vsak posamezni proizvod, dan na trg po datumu začetka uporabe uredbe EU o lesu (3. marcu 2013), in ne na dajanje novega izdelka ali družine izdelkov na trg. Poleg tega se pojem dajanje na trg nanaša na vsak posamezni proizvod, ne na vrsto proizvoda, ne glede na to, ali je bil izdelan kot posamezna enota ali del serije;

- **v okviru gospodarske dejavnosti** – tako v Uredbi niso določene zahteve za negospodarske potrošnike.

Vsi zgornji elementi morajo biti sočasno prisotni. Šteti je torej treba, da se „dajanje na trg“ zgodi, kadar gospodarski subjekt prvič da les ali lesne proizvode na razpolago na trgu EU za distribucijo ali uporabo v okviru svoje gospodarske dejavnosti.

Določbe Uredbe v zvezi z „gospodarskimi subjekti“ se torej uporabljajo za:

- družbe ali posameznike, ki pridobivajo les v EU za predelavo ali distribucijo gospodarskim ali negospodarskim potrošnikom,
- družbe ali posameznike, ki les ali lesne proizvode vnašajo v EU za predelavo ali distribucijo gospodarskim ali negospodarskim potrošnikom, in
- družbe ali posameznike, ki pridobivajo les v EU ali les ali lesne proizvode vnašajo v EU izključno za uporabo v lastnih podjetjih.

Pri tej razlagi mora podjetje, ki pridobiva les v EU ali les ali lesne proizvode vnaša v EU za uporabo v lastni organizaciji, izvajati sistem potrebne skrbnosti. Pri tej razlagi lesa ni treba prodati ali fizično predati določeni osebi: Uredba za les velja takoj, ko ga dobavitelj da na razpolago za distribucijo ali uporabo v EU.⁴

Položaj „zastopnikov“, ki delujejo kot posredniki ter dobavljajo proizvode za druge in ne delujejo zgolj kot odpravniki, v skladu z Uredbo bo treba določiti glede na posebna dejstva v vsakem posameznem primeru in veljavne pogodbene ureditve. „Zastopnik“, ki kupuje in vnaša blago v EU, da bi izpolnil pričakovana naročila kupcev, je polnopraven „gospodarski subjekt“, v nasprotju s pravim zastopnikom, ki deluje samo v imenu druge osebe in sam nikoli ne prevzame dejanskega lastništva nad proizvodom.

Za les, pridobljen zunaj EU:

- Če družba s sedežem v EU kupi les ali lesne proizvode v tretji državi in jih uvozi v EU, postane gospodarski subjekt, ko les ali lesni proizvodi vstopijo v EU.
- Če družba s sedežem v EU kupi les ali lesne proizvode v tretji državi, nato pa jih njen zastopnik uvozi v EU, ta družba s sedežem v EU postane gospodarski subjekt, ko les ali lesni proizvodi vstopijo v EU.
- Če družba s sedežem v EU naroči les ali lesne proizvode v tretji državi pri dobavitelju, ki nima sedeža v EU in ki ta les ali lesne proizvode uvozi v EU, družba EU postane gospodarski subjekt, ko les vstopi v EU (tudi če lastništvo ni formalno preneseno, dokler ni les dostavljen družbi s sedežem v EU).
- Če družba, ki nima sedeža v EU, uvozi les ali lesne proizvode v EU, doseže sprostitev v prosti promet in nato išče kupca, družba, ki nima sedeža v EU, postane gospodarski subjekt, ko les ali lesni proizvodi vstopijo v EU (ker je družba, ki nima sedeža v EU, lesne proizvode dala na razpolago na trgu EU).
- Če družba, ki nima sedeža v EU, prodaja les ali lesne proizvode iz tretje države neposredno negospodarskim končnim uporabnikom v EU, družba, ki nima sedeža v EU, postane gospodarski subjekt, ko les ali lesni proizvodi vstopijo v EU.

⁴ Ta razlaga se okvirno ujema s pristopom iz Vodnika za izvajanje direktiv, ki temeljijo na novem pristopu in globalnem pristopu (Guide to the Implementation of Directives based on the New Approach and the Global Approach („the Blue Guide“)), ki je na razpolago na naslednji spletni strani: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/files/blue-guide/guidepublic_en.pdf. Toda opredelitev iz uredbe EU o lesu se razlikuje od tiste, ki je uporabljena v direktivah o enotnem trgu.

Vsi gospodarski subjekti, ne glede na to, ali imajo sedež v EU ali ne, morajo upoštevati prepoved dajanja nezakonito pridobljenega lesa na trg in obveznost ravnanja s potrebno skrbnostjo.

Scenariji, ki prikazujejo, kako bi razlaga dajanja na trg delovala v praksi, so podani v Prilogi I.

Uredba EU o lesu nima učinka za nazaj. To pomeni, da se prepoved ne bo uporabljala za les in lesne proizvode, dane na trg pred začetkom njene uporabe, 3. marcem 2013. Vseeno pa bodo morali gospodarski subjekti dokazati, ko bodo pristojni organi to preverjali, da imajo od 3. marca 2013 vzpostavljen delujoč sistem potrebne skrbnosti. Zato je pomembno, da lahko gospodarski subjekti opredelijo dobavo, ki so jo opravili pred tem datumom in po njem. Tudi obveznost glede sledljivosti za trgovce velja od navedenega datuma.

2. Opredelitev zanemarljivega tveganja

Zadevna zakonodaja:

Uredba EU o lesu

Člen 6

Sistemi potrebne skrbnosti

[...]

(c) razen kadar je bilo med postopki ocenjevanja tveganja, kakor je navedeno v točki (b), ugotovljeno, da je tveganje zanemarljivo, postopki za zmanjševanje tveganja pomenijo sveženj ukrepov in postopkov, ki so zadostni in sorazmerni za učinkovito zmanjšanje tveganja in lahko vključujejo zahtevo po dodatnih informacijah ali dokumentih ter/ali zahtevo po preverjanju, ki ga opravi tretja stran.

Potrebna skrbnost pomeni, da mora gospodarski subjekt zbrati informacije o lesu in lesnih proizvodi ter njihovih dobaviteljih, da lahko celovito oceni tveganje. Informacije, ki jih je treba oceniti v skladu s členom 6, je mogoče razdeliti v dve kategoriji:

- člen 6(1)(a) – posebne informacije v zvezi s samim lesom ali lesnimi proizvodi: opis, država pridobitve (in če je ustrezno, lokalno področje in dovoljenje), dobavitelj in trgovec ter dokumentacija, ki dokazuje skladnost z veljavno zakonodajo;
- člen 6(1)(b) – splošne informacije o okoliščinah za oceno informacij o proizvodu samem, razširjenosti nezakonitega pridobivanja določenih drevesnih vrst in razširjenosti nezakonitih praks pridobivanja na kraju pridobivanja ter zapletenosti dobavne verige.

Medtem ko splošne informacije ponazarjajo gospodarskim subjektom kontekst, za katero lahko ocenijo stopnjo tveganja, so informacije o proizvodu samem potrebne za določitev tveganja v zvezi s samim lesnim proizvodom. To pomeni, da je treba takrat, ko splošne informacije nakazujejo potencialna tveganja, posebno pozornost nameniti zbiranju informacij o proizvodu samem. Če proizvod izhaja iz več lesnih virov, bo treba oceniti tveganje za vsako sestavino ali vrsto.

Stopnja tveganja se lahko oceni samo za vsak primer posebej, saj je odvisna od številnih dejavnikov. Čeprav ni enega samega sprejetega sistema za ocenjevanje tveganja, bo moral gospodarski subjekt praviloma odgovoriti na naslednja vprašanja:

- **Kje je bil les pridobljen?**

Je v državi, na lokalnem področju ali v okviru dovoljenja za posek, od koder izvira les, razširjena nezakonita sečnja? Je v zvezi z zadevno drevesno vrsto še posebno veliko tveganje nezakonite sečnje? Ali sta Varnostni svet ZN ali Svet Evropske unije v zvezi z uvozom ali izvozom lesa sprejela sankcije?

- **Ali skrb zbuja raven upravljanja?**

Raven upravljanja lahko spodkoplje zanesljivost nekaterih dokumentov, ki dokazujejo skladnost z veljavno zakonodajo. Zato je treba upoštevati stopnjo korupcije v državi, kazalnike poslovnega tveganja ali druge kazalnike upravljanja.

- **Ali je dobavitelj dal na razpolago vse dokumente, ki dokazujejo skladnost z veljavno zakonodajo, in ali so preverljivi?**

Če so vsi mogoči dokumenti na razpolago brez težav, je bolj verjetno, da je dobavna veriga proizvoda vzpostavljena. Imeti bi morali dobre dokaze za prepričanje, da so dokumenti pristni in zanesljivi.

- **Ali obstajajo kazalniki vpletenosti katere od družb v dobavni verigi v prakse v zvezi z nezakonito sečnjo?**

Obstaja večje tveganje, da je les, nabavljen pri družbi, vpleteni v prakse, povezane z nezakonito sečnjo, pridobljen nezakonito.

- **Je dobavna veriga zapletena?⁵**

Bolj kot je dobavna veriga zapletena, težje je slediti izvoru lesa v proizvodni do vira sečnje. Če na kateri koli točki v dobavni verigi ni mogoče dobiti potrebnih informacij, se lahko poveča možnost, da je v verigo vstopil nezakonito pridobljeni les.

Štetje je treba, da za dobavo velja zanemarljivo tveganje, če po celoviti oceni informacij o proizvodni samem in splošnih informacij ni mogoče najti razloga za skrb.

Seznam meril za ocenjevanje tveganj ni izčrpen; gospodarski subjekti lahko dodajo dodatna merila, če ta pripomorejo k določitvi verjetnosti, da je bil les v proizvodni pridobljen nezakonito, ali pa dokazujejo zakonito pridobitev.

⁵ Za pojasnitev „zapletenosti dobavne verige“ glej razdelek 3.

3. Pojasnitev „zapletenosti dobavne verige“

Zadevna zakonodaja:

Uredba EU o lesu

Člen 6

Sistemi potrebne skrbnosti

[...]

(b) postopki ocenjevanja tveganja gospodarskemu subjektu omogočijo, da analizira in oceni tveganje nezakonito pridobljenega lesa ali lesnih proizvodov, pridobljenih iz takega lesa, ki se dajejo na trg.

Pri takšnih postopkih se upoštevajo informacije iz točke (a) ter ustrezna merila ocenjevanja tveganja, vključno z:

[...]

– zapletenostjo dobavne verige lesa in lesnih proizvodov;

Zapletenost dobavne verige je izrecno navedena med merili za ocenjevanje tveganj v členu 6 Uredbe in je zato pomembna pri ocenjevanju in zmanjševanju tveganj v okviru ravnanja s potrebno skrbnostjo.

To merilo je utemeljeno z dejstvom, da je sledenje lesa do kraja pridobitve (države pridobitve, in kjer je ustrezno, lokalnega področja in dovoljenja za sečnjo) lahko težje, če je dobavna veriga zapletena. Če na kateri koli točki v dobavni verigi ni mogoče dobiti potrebnih informacij, se lahko poveča možnost, da je v verigo vstopil nezakonito pridobljeni les. Vendar dolžine dobavne verige ne bi smeli šteti za dejavnik, ki povečuje tveganje. Pomembna je možnost sledenja lesa v proizvodu do kraja pridobitve. Tveganje se poveča, če je zaradi zapletenosti dobavne verige težko opredeliti informacije, ki se zahtevajo v skladu s členom 6(1)(a) in (b) uredbe EU o lesu. Obstoj neopredeljenih faz v dobavni verigi lahko privede do sklepa, da tveganje ni zanemarljivo.

Zapletenost dobavne verige se povečuje s številom predelovalcev in posrednikov med krajem pridobitve in gospodarskim subjektom. Poveča se lahko tudi, če je v proizvodu uporabljena več kot ena vrsta ali lesni vir.

Za ocenjevanje zapletenosti dobavne verige lahko gospodarski subjekti med drugim uporabijo naslednja vprašanja, ki niso obvezna:

- ✓ Ali je pred dajanjem določenega lesnega proizvoda na trg EU več predelovalcev in faz v dobavni verigi?
- ✓ Ali se je pred dajanjem lesa in lesnih proizvodov na trg EU z njimi trgovalo v več kot eni državi?
- ✓ Ali je les v proizvodu, ki bo dan na trg, sestavljen iz več kot ene drevesne vrste?
- ✓ Ali les v proizvodu, ki bo dan na trg, prihaja iz različnih virov?

4. Pojasnitev zahteve po dokumentih, ki dokazujejo skladnost lesa z veljavno zakonodajo

Zadevna zakonodaja:

Uredba EU o lesu

Člen 2

[...]

(f) „zakonito pridobljeno“ pomeni pridobljeno v skladu z veljavno zakonodajo države pridobivanja;

(g) „nezakonito pridobljeno“ pomeni pridobljeno v nasprotju z veljavno zakonodajo države pridobivanja;

(h) „veljavna zakonodaja“ pomeni veljavno zakonodajo države pridobivanja, vključuje pa naslednje:

– pravice za zakonito pridobivanje lesa v okviru uradno razglašanih območij,

– plačila za pravice za pridobivanje lesa in les, vključno s pristojbinami, povezanimi s pridobivanjem lesa,

– pridobivanje lesa, vključno z okoljsko zakonodajo in zakonodajo o gozdovih, vključno z upravljanjem gozdov in ohranjanjem biotske raznovrstnosti, kadar gre za neposredno povezavo s pridobivanjem lesa,

– pravice tretjih oseb do uporabe in posesti zemljišč, na katere lahko vpliva pridobivanje lesa, ter

– trgovinsko in carinsko zakonodajo, kolikor se nanašata na gozdarski sektor.

Člen 6

Sistemi potrebne skrbnosti

(1) [...]

(a) ukrepi in postopki, ki omogočajo dostop do naslednjih informacij o dobavi lesa in lesnih proizvodov, danih na trg s strani gospodarskega subjekta:

[...]

– dokumentacija ali druge informacije, ki dokazujejo usklajenost tega lesa in lesnih proizvodov z veljavno zakonodajo;

Ta obveznost temelji na dejstvu, da bi morala biti ob neobstoju mednarodno dogovorjene opredelitve zakonito pridobljenega lesa podlaga za opredelitev, kaj pomeni nezakonita sečnja, zakonodaja države, v kateri je bil les pridobljen.

V zadnji alineji člena 6(1)(a) uredbe EU o lesu je določeno, da je treba v okviru obveznosti potrebne skrbnosti zbrati dokumentacijo ali druge informacije, ki dokazujejo skladnost z veljavno zakonodajo v državi pridobitve. Takoj na začetku je treba poudariti, da je treba dokumentacijo zbrati za namen ocenjevanja tveganja in da se to ne bi smelo razumeti kot samostojna zahteva.

Pristop v uredbi EU o lesu je prožen – naštetu so številna zakonodajna področja, ne da bi bili navedeni konkretni zakoni, ki se med državami razlikujejo in se lahko spreminjajo. Gospodarski subjekti morajo pri pridobivanju dokumentacije ali drugih informacij, ki dokazujejo skladnost z veljavno zakonodajo v državi pridobitve, predvsem vedeti, katera zakonodaja obstaja v konkretni državi pridobitve. Pri tem jim lahko pomagajo pristojni organi držav članic v sodelovanju z Evropsko komisijo.⁶ Uporabijo lahko tudi storitve nadzornih organizacij. Če jih gospodarski subjekti ne uporabljajo, lahko poiščejo pomoč organizacij s strokovnim znanjem o gozdarskem sektorju v državah, v katerih pridobivajo les in lesne proizvode.

Obveznost pridobitve dokumentacije ali drugih informacij je treba razlagati okvirno, saj imajo različne države različne regulativne ureditve in se povsod ne zahteva izdajanje posebne dokumentacije. Zato je treba šteti, da to vključuje uradne dokumente, ki jih izdajo pristojni organi, dokumente, ki izkazujejo pogodbene obveznosti, dokumente, ki prikazujejo politike družb, kodekse ravnanja, potrdila, izdana v okviru shem tretjih oseb za preverjanje, itd.

V spodnji preglednici je nekaj konkretnih primerov, ki so navedeni za ponazoritev in se ne morejo šteti za obvezne ali izčrpne:

1. Dokumentacija za pravice za zakonito pridobivanje lesa v okviru uradno razglašanih območij	Splošno razpoložljivi dokumenti na papirju ali v elektronski obliki, npr. dokumentacija o lastništvu/pravicah do uporabe zemljišča ali pogodbe ali koncesijski sporazumi
2. Plačila za pravice za pridobivanje lesa in les, vključno s pristojbinami, povezanimi s pridobivanjem lesa	Splošno razpoložljivi dokumenti na papirju ali v elektronski obliki, npr. pogodbe, vplačnice, dokumentacija o DDV, uradna potrdila o prejetju itd.
3. Pridobivanje lesa, vključno z okoljsko zakonodajo in zakonodajo o gozdovih, vključno z upravljanjem gozdov in ohranjanjem biotske raznovrstnosti, kadar gre za neposredno povezavo s pridobivanjem lesa	Uradna revizijska poročila, potrdila o okoljski skladnosti, odobreni načrti pridobivanja, poročila o zaključku sečnje, certifikati ISO, kodeksi ravnanja, javno dostopne informacije, ki dokazujejo strog zakonodajni nadzor ter sledenje lesu in nadzorne postopke, uradni dokumenti, ki jih izdajo pristojni organi v državi pridobivanja, itd.
4. Pravice tretjih oseb do uporabe in posesti zemljišč, na katere lahko vpliva pridobivanje lesa	Ocene vpliva na okolje, načrti za ravnanje z okoljem, okoljska revizijska poročila, sporazumi o socialni odgovornosti, posebna poročila o pravicah do posesti zemljišč ter uveljavljanju pravic in sporih

⁶ EU je sklenila številne prostovoljne sporazume o partnerstvu s tretjimi državami, ki vsebujejo podroben opis zakonodaje, ki velja v zadevnih državah. Gospodarske subjekte lahko usmerjajo glede veljavne zakonodaje v zvezi s proizvodi, ki niso vključeni v priložo k posameznemu prostovoljnemu sporazumu o partnerstvu, odvisno od primera.

5. Trgovinska in carinska zakonodaja, kolikor se nanašata na gozdarski sektor	Splošno razpoložljivi dokumenti na papirju ali v elektronski obliki, npr. pogodbe, vplačnice, zaključnice, uvozna dovoljenja, izvozna dovoljenja, uradna potrdila o prejetju izvoznih dajatev, sezname prepovedanega izvoza, dodelitve izvoznih kvot itd.
---	---

5a. Pojasnitev obsega proizvodov – material za pakiranje

Zadevna zakonodaja:

Uredba EU o lesu

Člen 2

(a) „les in lesni proizvodi“ pomeni les in lesne proizvode, določene v Prilogi, z izjemo lesnih proizvodov ali delov takšnih proizvodov, proizvedenih iz lesa ali lesnih proizvodov, ki so na koncu svojega življenjskega cikla in bi bili sicer v nasprotnem primeru odstranjeni kot odpadki, kakor je opredeljeno v členu 3(1) Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih

Priloga k Uredbi EU o lesu

[...]

4415 Zaboji za pakiranje, škatle, gajbe, sodi in podobna embalaža za pakiranje, iz lesa; koluti (tulci) za kable iz lesa; palete, zabojaxste palete in druge nakladalne plošče iz lesa; paletne prirobnice iz lesa; krste

(Ne material za pakiranje, ki se ga uporablja izključno za pakiranje, da bi podprl, zaščitil ali nosil drug izdelek, ki je dan na trg.)

[...]

Celuloza in papir iz poglavij 47 in 48 kombinirane nomenklature, razen proizvodov na osnovi bambusa ter proizvodov iz predelanih odpadkov in ostankov

[...]

V Prilogi so navedeni „Les in lesni proizvodi, kot so razvrščeni v kombinirani nomenklaturi⁷ v Prilogi I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 [1], za katere se uporablja ta uredba“.

V tarifni številki 4819 so zajeti: „Škatle, zaboji, kasete, vreče in drugi izdelki za pakiranje, iz papirja, kartona, celulozne vate ali trakov iz celuloznih vlaken, kartonažni izdelki, iz papirja ali kartona, ki se uporabljajo v pisarnah, trgovinah ali podobno.“

⁷ Trenutna različica kombinirane nomenklature je na razpolago na: <http://eur-lex.europa.eu/Result.do?direct=yes&lang=en&where=EUROVOC:005751&whereihm=EUR OVOC:Combined%20Nomenclature>

- **Kadar je kateri koli od zgornjih izdelkov dan na trg kot samostojen proizvod in se ne uporablja zgolj kot embalaža za drug proizvod, zanj *velja* Uredba in je zato treba z njim ravnati s potrebno skrbnostjo.**

- **Če je material za pakiranje iz tarifne številke 4415 ali 4819 uporabljen, „da bi podprl, zaščitel ali nosil“ drug izdelek, zanj Uredba *ne* velja.**

To pomeni, da se zgoraj v oklepaju navedena omejitev v zvezi s tarifno številko 4415 v Prilogi k uredbi EU o lesu po analogiji uporablja tudi za tarifno številko 4819.

V teh kategorijah se nadalje razlikuje med embalažo, za katero se šteje, da proizvodu daje njegov „osnovni značaj“, in embalažo, ki je oblikovana za neki določeni proizvod in mu je prilagojena, ni pa njegov sestavni del. Te razlike so pojasnjene v splošnem pravilu 5 za razlago kombinirane nomenklature⁸, spodaj pa so podani primeri. Te dodatne razlike bodo sicer verjetno zadevale samo majhen del blaga, za katerega velja Uredba.

Če povzamemo,

Uredba velja za:

- material za pakiranje iz tarifnih številk 4415 ali 4819, dan na trg kot samostojni proizvod;
- izdelke za pakiranje iz tarifnih številk 4415 ali 4819, ki proizvodu dajo njegov „osnovni značaj“: npr. okrasne darilne škatle;

iz Uredbe so izvzeti:

- material za pakiranje, v katerem se predloži blago in ki se uporablja izključno za to, da bi podprl, zaščitel ali nosil drug izdelek (ki je lahko proizvod, izdelan na podlagi lesa ali ne).

⁸ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:1999:278:0011:0012:EN:PDF>

5b. Pojasnitev obsega proizvodov – proizvodi iz „odpadkov“/„predelani“ proizvodi

Zadevna zakonodaja:

Uredba EU o lesu

Uvodna izjava (11)

Ob upoštevanju, da bi bilo treba spodbujati uporabo recikliranega lesa in lesnih proizvodov in da bi vključitev teh proizvodov v področje uporabe te uredbe pomenila nesorazmerno obremenitev za gospodarske subjekte, bi bilo treba iz področja uporabe te uredbe izključiti uporabljen les in lesne proizvode, ki so na koncu svojega življenjskega cikla in bi bili sicer v nasprotnem primeru odstranjeni kot odpadki.

Člen 2

(a) „les in lesni proizvodi“ pomeni les in lesne proizvode, določene v Prilogi, z izjemo lesnih proizvodov ali delov takšnih proizvodov, proizvedenih iz lesa ali lesnih proizvodov, ki so na koncu svojega življenjskega cikla in bi bili sicer v nasprotnem primeru odstranjeni kot odpadki, kakor je opredeljeno v členu 3(1) Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih⁹;

Direktiva 2008/98/ES, člen 3(1)

„odpadek“ pomeni vsako snov ali predmet, ki ga imetnik zavrže ali namerava ali mora zavreči;

Ta izjema se nanaša na:

lesne proizvode tiste vrste, za katere velja Priloga, ki so izdelani iz materiala, ki je na koncu svojega življenjskega cikla in bi bil sicer v nasprotnem primeru odstranjen kot odpadek (npr. les, pridobljen iz izpraznjenih stavb, ali proizvodi iz odpadnega lesa).

Ta izjema **se ne uporablja** za:

- stranske proizvode v proizvodnem procesu, ki vključujejo material, ki ni na koncu svojega življenjskega cikla in bi bil sicer v nasprotnem primeru odstranjen kot odpadek.

Scenariji

Bo Uredba veljala za lesne sekance in žagovino, ki sta stranska proizvoda pri žaganju?

Da.

Vendar za lesne sekance ali druge lesne proizvode iz materiala, ki je bil že prej dan na notranji trg, ne bodo veljale zahteve Uredbe, ki se nanašajo na „dajanje na trg“ (člen 2(b) uredbe EU o lesu, zadnji stavek).

Bo Uredba veljala za pohištvo iz lesa, pridobljenega iz porušениh hiš?

Ne, material v teh proizvodih je na koncu svojega življenjskega cikla in bi bil sicer v nasprotnem primeru odstranjen kot odpadek.

⁹ UL L 312, 22.11.2008, str. 3.

6. Vloga preverjenih shem tretjih strani v procesu ocenjevanja in zmanjševanja tveganj¹⁰

Zadevna zakonodaja:

Uredba EU o lesu

Uvodna izjava (19)

Zaradi prepoznavanja dobre prakse v gozdarskem sektorju se lahko pri ocenjevanju tveganja uporablja certificiranje ali druge preverjene sheme tretjih strani, ki vključujejo preverjanje usklajenosti z veljavno zakonodajo.

Člen 6

Sistemi potrebne skrbnosti

[...]

„[...] Pri postopkih ocenjevanja tveganja se upoštevajo [...] ustrezna merila ocenjevanja tveganja, vključno z: zagotavljanjem skladnosti z veljavno zakonodajo, ki lahko vključuje certificiranje ali druge sheme tretjih strani, ki vključujejo preverjanje usklajenosti z veljavno zakonodajo [...]“

in v zvezi z zmanjševanjem tveganja:

„[...] postopki za zmanjševanje tveganja [...] lahko vključujejo zahtevo po dodatnih informacijah ali dokumentih ter/ali zahtevo po preverjanju, ki ga opravi tretja stran“.

Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 607/2012

Člen 4

Ocenjevanje in zmanjševanje tveganj

Certificiranje ali druge sheme tretjih strani iz prve alineje drugega odstavka člena 6(1)(b) in iz člena 6(1)(c) Uredbe (EU) št. 995/2010 se lahko v postopkih za ocenjevanje in zmanjševanje tveganj upoštevajo, če izpolnjujejo naslednja merila:

vzpostavili so javno dostopen sistem zahtev, ki je na voljo tretjim osebam in ki vsebuje vsaj ustrezne zahteve veljavne zakonodaje;

določajo, da morajo tretje osebe izvajati ustrezne preglede, vključno z obiski na kraju samem, v rednih časovnih presledkih, ki ne smejo biti daljši od 12 mesecev, da se preveri, ali se veljavna zakonodaja spoštuje;

vključujejo sredstva, ki jih je preverila tretja oseba, za sledenje lesa, ki je bil pridobljen v skladu z veljavno zakonodajo, in lesnih proizvodov, pridobljenih iz takšnega lesa, na kateri koli točki v dobavni verigi, preden so takšen les ali lesni proizvodi dani na trg;

vključujejo nadzorne mehanizme, ki jih je preverila tretja oseba, za zagotavljanje, da les in lesni proizvodi neznanega izvora oziroma les in lesni proizvodi, ki niso bili pridobljeni v skladu z veljavno zakonodajo, ne končajo v dobavni verigi.

¹⁰ Opozoriti je treba, da to certificiranje nima enakega statusa kot dovoljenja FLEGT in CITES (poglavje 10 spodaj).

A. Osnovne informacije

Prostovoljno certificiranje gozda ali sheme za preverjanje zakonitosti lesa se pogosto uporabljajo za izpolnjevanje posebnih zahtev kupcev v zvezi z lesnimi proizvodi. Običajno vključujejo standard, v katerem so opisane prakse upravljanja, ki jih mora uporabljati gozdnogospodarska enota, vključno s splošnimi načeli, merili in kazalniki; zahteve za preverjanje skladnosti s standardom in podeljevanje potrdil; in ločeno certificiranje s „spremljanjem“ za zagotovitev, da proizvod vsebuje samo les ali določen delež lesa iz certificiranih gozdov.

Kadar organizacija, ki ni ne upravnik gozda, proizvajalec ali trgovec ne kupec, ki zahteva certificiranje, opravi ocenjevanje in podeli certifikat, je to znano kot certificiranje tretje strani. V zvezi s shemami certificiranja morajo biti take tretje organizacije na splošno sposobne dokazati usposobljenost za ocenjevanje v postopku akreditacije, v katerem so določeni standardi za znanje in veščine revizorjev in sistemi, ki jih morajo upoštevati certifikacijske organizacije. Mednarodna organizacija za standardizacijo (ISO) je objavila standarde, ki vključujejo zahteve za certifikacijske organe in prakse ocenjevanja. Za lastniške sheme za preverjanje zakonitosti lesa na splošno ni potrebna akreditacija, čeprav jih pogosto zagotavljajo organizacije, ki ponujajo akreditirane storitve certificiranja.

Zahteva po skladnosti z zakonodajo, ki velja za upravljanje gozdnogospodarske enote, je praviloma del standardov za certificiranje upravljanja gozda. Standardi za upravljanje sistemov, kot so standardi za ravnanje z okoljem ali obvladovanje kakovosti, na splošno ne vključujejo take zahteve ali pa te pri ocenjevanju ne preverjajo dosledno.

B. Smernice

Gospodarski subjekt mora pri odločanju, ali uporabiti shemo za certificiranje ali preverjanje zakonitosti za zagotovitev, da je bil les v proizvodu pridobljen zakonito, ugotoviti, ali je v shemo vgrajen standard, ki vključuje vso veljavno zakonodajo. Za to je treba vsaj delno poznati shemo, ki jo gospodarski subjekt uporablja, in način, kako se uporablja v državi, v kateri je bil les pridobljen. Certificirani proizvodi so praviloma označeni z imenom certifikacijske organizacije, ki je določila merila za certifikat in zahteve za revizijski postopek. Take organizacije lahko običajno predložijo informacije o tem, kaj certificiranje vključuje in kako je bilo uporabljeno v državi, v kateri je bil les pridobljen, vključno s takimi podrobnostmi, kot so značilnosti in pogostost revizij na kraju samem.

Gospodarski subjekt bi se moral prepričati, da je tretja organizacija, ki je izdala certifikat, dovolj usposobljena ter ima urejeno shemo za certificiranje in ugled pri zadevnem akreditacijskem organu. Informacije o tem, kako so sheme regulativno urejene, je običajno mogoče dobiti iz certifikacijske sheme.

Nekatere sheme omogočajo certificiranje, ko določen delež lesa v proizvodu v celoti izpolni certifikacijski standard. Ta delež je običajno naveden na oznaki. V takih primerih je pomembno, da gospodarski subjekt poišče informacije o tem, ali je bil preverjen tudi necertificirani del in ali so ta preverjanja zadosten dokaz skladnosti z veljavno zakonodajo.

Certificiranje s sledenjem se lahko uporabi kot dokaz, da v dobavno verigo ne vstopa neznan ali nedovoljen les. Praviloma temelji na zagotavljanju, da lahko na „kritičnih kontrolnih točkah“ v dobavno verigo vstopi samo dovoljen les, proizvodu pa je mogoče slediti do prejšnjega nadzornika (ki mora tudi imeti certifikat za sledenje), ne pa do gozda, v katerem je bil pridobljen. Proizvod s certifikatom za sledenje lahko vsebuje mešanico certificiranega in drugega dovoljenega materiala iz različnih virov. Pri uporabi certificiranja s sledenjem za dokazovanje zakonitosti bi moral gospodarski subjekt zagotoviti, da je dovoljeni material skladen z veljavno zakonodajo in da nadzor zadostuje za izključitev drugih materialov.

Treba je opozoriti, da lahko organizacija uporablja certificiranje s sledenjem, če ima vzpostavljene sisteme za ločevanje certificiranega in dovoljenega deleža dovoljenega materiala ter nedovoljenega materiala, vendar v nekem trenutku ne proizvaja nobenega certificiranega proizvoda. Če se gospodarski subjekti zanašajo na certificiranje kot zagotovitev in kupujejo pri dobavitelju, ki uporablja certificiranje s sledenjem, morajo torej preveriti, da ima proizvod, ki ga nabavljajo, dejansko zahtevani certifikat.

V postopku ocenjevanja verodostojnosti preverjene sheme tretje strani lahko gospodarski subjekti med drugim uporabijo naslednja vprašanja:

- ✓ So izpolnjene vse zahteve iz člena 4 Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 607/2012?
- ✓ So certificiranje ali druge preverjene sheme tretjih strani skladni z mednarodnimi ali evropskimi standardi (npr. zadevnimi smernicami ISO, oznakami ISEAL)?
- ✓ Obstajajo utemeljena poročila o morebitnih pomanjkljivostih ali težavah v zvezi s preverjenimi shemami tretjih strani v določenih državah, iz katerih se uvažajo les ali lesni proizvodi?
- ✓ So tretje osebe, ki opravljajo preglede in preverjanja iz člena 4(b), (c) in (d) Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 607/2012, neodvisne akreditirane organizacije?

7. Redno ocenjevanje sistema potrebne skrbnosti

Zadevna zakonodaja:

Uredba EU o lesu

Člen 4

Obveznosti gospodarskih subjektov

[...]

3. Vsi gospodarski subjekti vzdržujejo in redno ocenjujejo sistem potrebne skrbnosti, ki ga uporabljajo, razen v primerih, ko uporabljajo sistem potrebne skrbnosti, ki ga vzpostavi nadzorna organizacija iz člena 8.

[...]

„Sistem potrebne skrbnosti“ je mogoče opisati kot dokumentirano preverjeno metodo, ki se izvaja po fazah in vključuje kontrole ter je namenjena doslednemu doseganju zelenega izida poslovnega procesa. Pomembno je, da gospodarski subjekt, ki uporablja lastni sistem potrebne skrbnosti, tega redno ocenjuje za zagotovitev, da odgovorni upoštevajo zadevne postopke in da se dosega želeni izid. Dobra praksa kaže, da bi bilo treba ocenjevanje izvajati vsako leto.

Ocenjevanje lahko opravi kdo iz organizacije (idealno je, če je to kdo, ki je neodvisen od izvajalcev postopkov) ali zunanji organ. Pri ocenjevanju bi bilo treba odkriti vse slabosti in pomanjkljivosti, vodstvo organizacije pa bi moralo določiti roke za njihovo odpravo.

V primeru sistema potrebne skrbnosti v zvezi z lesom bi moralo ocenjevanje na primer vključevati preverjanje, ali obstajajo dokumentirani postopki za zbiranje in zapisovanje ključnih informacij o dobavi lesnih proizvodov, ki so namenjeni na trg, za ocenjevanje tveganja, da katera koli sestavina proizvoda vsebuje nezakonito pridobljeni les, ter opisovanje ukrepov, ki jih je treba sprejeti v primeru različnih stopenj tveganja. Preveriti bi bilo treba tudi, ali odgovorni za izvajanje posameznih faz v postopkih te faze razumejo in izvajajo ter ali obstaja primeren nadzor za zagotovitev, da so postopki v praksi učinkoviti (tj. da prepoznajo in izključijo tvegane dobave lesa).

8. Sestavljeni proizvodi

Zadevna zakonodaja:

Uredba EU o lesu

Člen 6(1)

(a) ukrepi in postopki, ki omogočajo dostop do naslednjih informacij o dobavi lesa in lesnih proizvodov, danih na trg s strani gospodarskega subjekta:

opis, vključno s trgovskim imenom, vrsto proizvoda in splošnim imenom drevesne vrste, po potrebi pa z njegovim polnim znanstvenim imenom,

država pridobivanja, in kadar je to ustrezno:

lokalno področje pridobivanja v tej državi, ter

dovoljenje za posek,

[...]

Gospodarski subjekt mora pri izpolnjevanju te obveznosti v zvezi z „dostopom do informacij“ glede sestavljenih proizvodov ali proizvodov s sestavljeno sestavino na osnovi lesa pridobiti informacije o vsem neobdelanem materialu v mešanici, vključno z rastlinsko vrsto, krajem, v katerem je bila posamezna sestavina pridobljena, in zakonitostjo izvora teh sestavin.

Pogosto je težko ugotoviti natančen izvor vseh sestavin sestavljenih lesnih proizvodov. To še zlasti velja za rekonstituirane proizvode, kot so papir, plošče iz stisnjenih vlaken in iverne plošče, pri katerih je lahko tudi težko prepoznati rastlinske vrste. Če se vrste lesa, iz katerih je proizvod narejen, spreminjajo, mora gospodarski subjekt predložiti seznam vseh vrst lesa, ki so lahko uporabljene za izdelavo lesnega proizvoda. Rastlinske vrste bi morale biti navedene v skladu z mednarodno sprejetimi nomenklaturami za les (npr. DIN EN 13556 „Nomenclature of timbers used in Europe“; „Nomenclature Générale des Bois Tropicaux, ATIBT (1979)“).

Če je mogoče ugotoviti, da je bila sestavina sestavljenega proizvoda dana na trg že pred vključitvijo v proizvod ali če je narejena iz materiala, ki je na koncu svojega življenjskega cikla in bi bil sicer odstranjen kot odpadek (glej 5(b)), ocenjevanje tveganja za to sestavino ni potrebno. Če na primer gospodarski subjekt izdeluje in prodaja proizvod, ki vsebuje mešanico lesnih sekancev, od katerih jih del izvira iz lesnih proizvodov, ki so že bili dani na trg EU, del pa jih je iz neobdelanega lesa, ki ga je uvozil v EU, je ocenjevanje tveganja potrebno samo za uvoženi del.

Primeri opisov dobav gospodarskih subjektov so podani v Prilogi II.

9. „Gozdarski sektor“

Zadevna zakonodaja:

Uredba EU o lesu

Člen 2

[...]

(h) „veljavna zakonodaja“ pomeni veljavno zakonodajo države pridobivanja, vključuje pa naslednje:
[...]

– trgovinsko in carinsko zakonodajo, kolikor se nanašata na gozdarski sektor.

To se nanaša izključno na skladnost z zakoni in drugimi predpisi, ki veljajo za izvoz lesa in lesnih proizvodov, v državah, v katerih se les pridobiva. Zahteva se nanaša na izvoz iz države pridobivanja, in ne države izvoza v EU. Če je bil les na primer izvožen iz države X v državo Y in nato v Evropsko unijo, zahteva velja za izvoz iz države X, in ne za izvoz iz države Y v EU.

Veljavna zakonodaja med drugim vključuje:

- prepovedi, kvote in druge omejitve izvoza lesnih proizvodov, na primer prepovedi izvoza nepredelanih hlodov ali grobo razžaganega lesa,
- zahteve glede izvoznih dovoljenj za les in lesne proizvode,
- uradna dovoljenja, ki jih lahko potrebujejo subjekti, ki izvažajo les in lesne proizvode,
- plačilo davkov in dajatev, ki veljajo za izvoz lesnih proizvodov.

10. Obravnava lesa z dovoljenji CITES in FLEGT

Zadevna zakonodaja:

Uredba EU o lesu

Člen 3

Status lesa in lesnih proizvodov, zajetih v načrtu FLEGT in konvenciji CITES

Za les, ki je sestavni del lesnih proizvodov, navedenih v prilogah II in III k Uredbi (ES) št. 2173/2005, ki izvira iz držav partneric, navedenih v Prilogi I k navedeni uredbi, in so v skladu z navedeno uredbo ter njenimi izvedbenimi določbami, se šteje, da je bil zakonito pridobljen v smislu te uredbe.

Za les iz vrst, navedenih v Prilogi A, B ali C k Uredbi (ES) št. 338/97, in ki je v skladu z navedeno uredbo in njenimi izvedbenimi določbami, se šteje, da je bil zakonito pridobljen v smislu te uredbe.

[...]

V Uredbi se šteje, da les in lesni proizvodi z dovoljenji FLEGT ali certifikati CITES v celoti izpolnjujejo zahteve iz Uredbe. To pomeni:

- a) da gospodarskim subjektom, ki dajejo na trg proizvode, za katere velja taka dokumentacija, ni treba izvajati sistema potrebne skrbnosti za te proizvode, sposobni morajo biti le dokazati veljavnost z zadevno veljavno dokumentacijo, in
- b) da bodo pristojni organi za kateri koli tak proizvod šteli, da je bil zakonito pridobljen, in zanj ne bo obstajalo tveganje kršitve določb Uredbe, ki prepovedujejo dajanje nezakonitega lesa na trg.

Razlog za to je, da bo preverjanje zakonitosti – in s tem ravnanje s potrebno skrbnostjo – opravljeno v državi izvoza v skladu s prostovoljnimi sporazumi o partnerstvu med temi državami in Evropsko unijo, gospodarski subjekti pa lahko za tak les štejejo, da v zvezi z njim ne obstaja tveganje.

Priloga I

Kako bi se razlaga „dajanja na trg“ uporabila v praksi?

Spodnji scenariji prikazujejo razmere, v katerih bi se družba/posameznik štel(-a) za gospodarski subjekt v skladu z uredbo EU o lesu.

Scenarij 1

Proizvajalec C kupuje papir v tretji državi zunaj EU in ga uvaža v EU (v katero koli državo), v kateri se papir uporablja za izdelavo delovnih zvezkov. Delovne zvezke nato prodaja trgovcu na drobno D v kateri koli državi članici EU. Delovni zvezki so proizvod, za katerega se uporablja Priloga k uredbi EU o lesu:

– proizvajalec C postane gospodarski subjekt, ko uvozi papir za uporabo v lastnem podjetju.

Scenarij 2

Trgovec na drobno G kupuje blagajniške zvitke papirja v tretji državi zunaj EU in jih uvaža v EU, kjer jih uporablja v svojih trgovinah:

– trgovec na drobno G postane gospodarski subjekt, ko uvozi blagajniške zvitke papirja v EU za uporabo v lastnem podjetju.

Scenarij 3

Proizvajalec C s sedežem v EU uvaža premazan kraft papir neposredno od proizvajalca iz tretje države in ga uporablja za pakiranje proizvodov, ki jih nato proda na trgu EU:

– proizvajalec C postane gospodarski subjekt, ko uvozi kraft papir v EU za uporabo v lastnem podjetju. (V tem primeru ni pomembno, da se kraft papir uporablja samo kot embalaža, saj se uvaža kot samostojni proizvod.)

[Scenariji 4, 5 in 6 se nanašajo na nabavo lesa in lesnih proizvodov, ki jih subjekti s sedežem v EU nabavljajo pri subjektih, ki nimajo sedeža v EU, le da so okoliščine nekoliko drugačne in so razložene na koncu posameznega scenarija.]

Scenarij 4

Trgovec z lesom H s sedežem v EU prek spleta kupi iverno ploščo od dobavitelja, ki ima sedež zunaj EU. V skladu s pogodbo je lastništvo takoj preneseno na trgovca z lesom H, iverna plošča pa je še vedno zunaj EU. Iverna plošča je prepeljana v državo članico EU, skozi carinski postopek pa jo spravi odpravnik J, ki jo dostavi trgovcu z lesom H. Trgovec z lesom H jo nato proda gradbeniku K:

– trgovec z lesom H postane gospodarski subjekt, ko njegov zastopnik J uvozi iverno ploščo v EU za distribucijo ali uporabo v dejavnosti osebe H. Odpravnik J deluje zgolj kot zastopnik, ki prepelje blago v imenu trgovca z lesom H.

[Po tem scenariju se lastništvo prenese s subjekta, ki nima sedeža v EU, na subjekt s sedežem v EU, preden proizvod fizično vstopi v EU.]

Scenarij 5

Trgovec z lesom H s sedežem v EU prek spleta kupi iverno ploščo od dobavitelja L, ki ima sedež zunaj EU. V skladu s pogodbo se lastništvo prenese šele, ko je iverna plošča dostavljena v skladišče trgovca z lesom H v Združenem kraljestvu. Odpravnik J uvozi ploščo v EU v imenu dobavitelja L in jo dostavi v skladišče trgovca z lesom H:

– trgovec z lesom H postane gospodarski subjekt, ko odpravnik J dobavitelja L uvozi iverno ploščo v EU za distribucijo ali uporabo v podjetju osebe H.

[Po tem scenariju se lastništvo prenese s subjekta, ki nima sedeža v EU, na subjekt s sedežem v EU, šele ko proizvod fizično vstopi v EU.]

Scenarij 6

Dobavitelj L, ki nima sedeža v EU, uvozi pošiljko lesa ali lesnih proizvodov v EU in potem išče kupca. Trgovec z lesom H kupi les ali lesne proizvode od L, ko pošiljka že fizično vstopi v EU in jo dobavitelj L sprosti v prosti promet, ter jih uporabi v svojem podjetju.

– Dobavitelj L postane gospodarski subjekt, ko uvozi proizvode v EU za distribucijo prek svojega podjetja. Trgovec z lesom H je trgovec.

[Po tem scenariju se lastništvo prenese s subjekta, ki nima sedeža v EU, na subjekt s sedežem v EU, šele ko proizvod fizično vstopi v EU, pred tem pa ne obstaja nobena pogodba.]

Scenarij 7

Trgovec na drobno M s sedežem v EU uvozi lesne proizvode v EU in jih prodaja neposredno prek svoje trgovine negospodarskim potrošnikom:

– trgovec na drobno M postane gospodarski subjekt, ko lesne proizvode uvozi v EU za distribucijo prek svojega podjetja.

Scenarij 8

Energetska družba E kupi lesne sekance neposredno od tretje države zunaj EU in jih uvozi v EU ter uporabi za proizvodnjo energije, ki jo nato proda v nacionalno omrežje države članice EU. Lesni sekanci sicer spadajo na področje uporabe uredbe EU o lesu, končni proizvod, energija, ki jo družba prodaja, pa ne:

– energetska družba E postane gospodarski subjekt, ko uvozi lesne sekance v EU za uporabo v svojem podjetju.

Scenarij 9

Trgovec z lesom F kupi lesne sekance neposredno od tretje države zunaj EU in jih uvozi v EU ter proda energetske družbi E. Ta nato lesne sekance uporabi v EU za proizvodnjo energije, ki jo proda v nacionalno omrežje države članice:

– trgovec z lesom F postane gospodarski subjekt, ko lesne sekance uvozi v EU za distribucijo prek svojega podjetja.

IV scenarijih 10 in 10a je poudarjeno dejstvo, da stoječa drevesa ne spadajo na področje uporabe Uredbe. Glede na podrobne pogodbene dogovore je lahko „gospodarski subjekt“ lastnik gozda ali družba, ki ima pravico do pridobivanja lesa za distribucijo ali uporabo prek svojega podjetja.]

Scenarij 10

Lastnik gozda Z podira drevesa na lastni zemlji in les prodaja kupcem ali ga predeluje v lastni žagi.

– Lastnik gozda Z postane gospodarski subjekt, ko pridobi les za distribucijo ali uporabo prek lastnega podjetja.

Scenarij 10a

Lastnik gozda Z proda družbi A pravico, da na nepremičnini lastnika gozda Z seka stoječa drevesa za distribucijo ali uporabo prek lastnega podjetja družbe A.

– Družba A postane gospodarski subjekt, ko pridobi les za distribucijo ali uporabo prek lastnega podjetja.

Priloga II

Primeri informacij o sestavljenih proizvodih

Vrsta proizvoda:	Zapakirana kuhinjska oprema					Mogoče dajanje prometa?
Obdobje:	April 2011–december 2012					
Količina	3 200 enot					
Sestavina	Opis	Vrsta	Država/področje pridobivanja	Dovoljenje za posek	Dokaz zakonitosti	
Notranjost	Srednje gosta plošča iz stisnjenih vlaken	Mešani iglavci: večinoma rdeči bor (<i>Pinus sylvatica</i>), navadna smreka (<i>Picea abies</i>)	Več kot ena država članica EU	Večkratno	Že prej dano na trg – ni potreben	Ni relevantno
			Tretja borealna država vzponu	Večkratno	Lastniške revizije zakonitosti sledljivost	Da obstaja utemeljeno mnenje) (če)
Površina	Faksimilna papirna obloga v obliki lesa, uvožena v EU	Neznano	Neznano	Neznano	Ga ni	Ne

Vrsta proizvoda:	Sestavljivo pisarniško pohištvo					Mogoče dajanje prometa?
Obdobje:	Januar 2011–junij 2011					
Količina	1 500 enot					
Sestavina	Opis	Vrsta	Država/področje pridobivanja	Dovoljenje za posek	Dokaz o zakonitosti	
Notranjost	Iverna plošča	Sitka	Država članica EU	Večkratno	Že prej dano na trg – ni potreben	Ni relevantno
Sprednja in zadnja stran	0,5-milimetrski furnir	Bukev (<i>Fagus sylvatica</i>)	Država članica EU	Zasebni lastniki gozda	Že prej dano na trg – ni potreben	Ni relevantno

Vrsta proizvoda:	Lesni sekanci					Mogoče dajanje prometa?
Obdobje:	Januar 2012–december 2012					
Količina	10 000 ton					
Sestavina	Opis	Vrsta	Država/področje pridobivanja	Dovoljenje za posek	Dokaz o zakonitosti	
	Iz plošč/lesnih odpadkov, ki nastanejo pri žaganju dreves,	Mešanica smreke, bora in breze	Država članica EU	Več zasebnih lastnikov gozda	Pregledani regeneracijski načrti lastnikov	Ni relevantno

	nabavljenih še stoječih od lastnikov gozda					
	Iz plošč/lesnih odpadkov, ki nastanejo pri žaganju debel, kupljenih ob cesti	Mešanica smreke, bora in breze	Država članica EU	Več zasebnih lastnikov gozda	Že prej dano na trg – ni potreben	Ni relevantno

Vrsta proizvoda:	Pisalni papir (90 g/m ²) iz Indonezije					Mogoče dajanje v promet?
Obdobje:	April 2012–marec 2013					
Količina	1 200 ton					
Sestavina	Opis	Vrsta	Država/področje pridobivanja	Dovoljenje za posek	Dokaz o zakonitosti	
	Kratkovlaknata papirna kaša	<i>Acacia mangium</i>	Tretja tropska država v razvoju, določena pokrajina	Koncesija za industrijski gozdni nasad XXX	Certifikat o zakonitosti	Da (če obstaja utemeljeno mnenje)
	Kratkovlaknata papirna kaša	Mešanica tropskega trdega lesa	Tretja tropska država v razvoju, določena pokrajina	Izsekavanje naravnega sekundarnega gozda za nasad za vlakninski les in nasad oljnih palm	Ni predložen	Ne
	Dolgovlaknata papirna kaša	<i>Pinus radiata</i>	Tretja država z zmernim podnebjem	Nasadi gozda	Certifikat nadzorne verige	Da (če obstaja utemeljeno mnenje)

Vrsta proizvoda:	12-milimetrske vezane plošče					Mogoče dajanje prometa?
Obdobje:	April 2012–marec 2013					
Količina	8 500 m ³					
Sestavina	Opis	Vrsta	Država/področje pridobivanja	Dovoljenje za posek	Dokaz o zakonitosti	
Sprednja in zadnja stran	Furnir	Bintangor (<i>Callophyllum sp.</i>)	Tretja tropska država v razvoju, določena pokrajina	Dovoljenje YYY	Izvozno dovoljenje vladnega organa	Da (če obstaja utemeljeno mnenje)
Notranjost	Furnir	Topol (<i>Populus sp.</i>)	Tretja država v vzponu z zmernim podnebjem	Zemljišča, namenjena gojenju dreves za sečnjo, nedoločeno	Ni predložen	Ne

Vrsta proizvoda:	Prevlečeno slikarsko stojalo iz Kitajske					Mogoče dajanje v promet?
Obdobje:						
Količina	500 ton					
Sestavina	Opis	Vrsta	Država/področje pridobivanja	Dovoljenje za posek	Dokaz o zakonitosti	o
	Mehki les, severna beljena sulfatna celuloza (NBKP)	Zahodna čuga (<i>Tsuga heterophylla</i>), duglazija (<i>Pseudotsuga menziesii</i>), zahodna rdeča cedra (<i>Thuja plicata</i>), kanadska smreka (<i>Picea glauca</i>), zaviti bor (<i>Pinus contorta</i>)	Tretja borealna država	Dovoljenje za industrijsko gojenje dreves	Razvrščeno kot „nekontroverzno“ v skladu s smernicami o certificiranju	Da (če obstaja utemeljeno mnenje)
	Trdi les, beljena sulfatna celuloza iz lesa listavcev (LBKP)	Topol (<i>Populus spp.</i>)	Tretja borealna država	Dovoljenje za industrijsko gojenje dreves	Razvrščeno kot „nekontroverzno“ v skladu s smernicami o certificiranju	Da (če obstaja utemeljeno mnenje)
	Mehanska papirna kaša	Topol (<i>Populus tremuloides</i> , <i>Populus balsamifera</i>), kanadska smreka (<i>Picea glauca</i>), kanadski bor (<i>Pinus banksiana</i>)	Tretja borealna država	Več zasebnih lastnikov gozda	Nekontroverzn o Certifikat o zakonitosti	Da (če obstaja utemeljeno mnenje)

³UL L 177, 7.7.2012, str. 16–18.